

Så mener hr. Donner åbenbart, at hvis det er en ganske bestemt virksomhed, som muligvis ligger et ganske bestemt sted, eller hvis det er en ganske bestemt type virksomhed, så skal man fravige det hovedprincip, for så vil folk ikke blive arbejdsløse i lige præcis den by, hvorimod man på alle andre områder aldrig ville indtage det standpunkt.

Så enkelt er det. Når man har nogle regler, så må man overholde dem ens for alle, og det må man også i det her tilfælde.

Ole Donner (DF):

Fru Jacobsen sagde, at man kunne koble denne sag på mange måder. Det med skatteyderen, der var kommet til at trække lidt for meget fra i skat og så måske ikke kunne betale pengene tilbage og derfor ville gå konkurs, var en lidt forkert kobling. Næh, det ville han såmænd ikke, for det vil skattevæsenet jo ikke gøre. Skattevæsenet vil jo blive ved med at fastholde det krav over for den pågældende, så der er overhovedet ingen sammenligning i det, fru Jacobsen siger, slet ikke.

Så det var en forkert kobling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af konkurrence-loven. (Ligestilling af Konkurrencerådets indgrebsmuligheder over for offentlige og private virksomheder).

Af Svend Erik Hovmand (V), Pernille Sams (KF) og Kirsten Jacobsen (FP).
(Fremsat 4/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Lovforslaget er identisk med et beslutningsforslag, der blev fremsat af de samme forslagsstillere den 17. november 1995. Forslaget har til formål at fjerne forskelsbehandlingen mellem private og offentlige virksomheder og give Konkurrencerådet samme indgrebsmuligheder over for begge slags virksomheder.

I dag kan Konkurrencerådet ikke anvende sin indgrebsbeføjelse over for det offentliges erhvervsvirksomhed eller over for offentligt reguleret erhvervsvirksomhed, når der konstateres skadelige virkninger for konkurrencen. I stedet kan Konkurrencerådet rette henvendelse til den pågældende offentlige myndighed og påpege de skadelige virkninger for konkurrencen.

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at de offentlige virksomheder, der udfører driftsopgaver i konkurrence med private udbydere, i stadig stigende grad udskilles som selvstændige selskaber, f.eks. DSB Busser, DSB Rederi, Giro-Bank og HT's busdivision. Disse offentlige virksomheder er i dag omfattet af Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser på samme måde som private selskaber.

Men regeringen er naturligvis klar over, at der kan opstå risiko for konkurrenceforvridninger, når offentlige virksomheder går ud på markedet. Der kan bl.a. være risiko for såkaldt krydssubsidiering – selv om det ikke er så nemt at sige – hvor indtægterne fra f.eks. myndighedsområdet eller et monopolområde anvendes som tilskud til erhvervsudøvelse på det frie marked.

Selv om jeg er enig i sigtet med det fremsatte forslag, synes jeg, at det giver anledning til en række problemer, som man i hvert fald bliver nødt til at overveje.

Det drejer sig især om, i hvilket omfang og hvordan en ny konkurrencelov skal regulere erhvervsvirksomhed, der er reguleret af anden lovgivning, som varetager andre samfundsmæssige hensyn. Jeg synes derfor også, at en ændring af konkurrencelovens regler vedrørende Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser over for offentlige virksomheder bør ske i sammenhæng med den samlede revision af konkurrenceloven.